

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13C/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314213032
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4314213032.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou v spore žalobkyne: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I., A. I. XXX, v konaní zast.: Advokátska kancelária, JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom 040 01 Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 29, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 211 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 211 eur s 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 211 eur od 24.05.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 211 eur s príslušenstvom. Ďalej v podanej žalobe uviedla, že zmluvou o úvere č. 4094845 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 09.03.2009 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 300 eur. Žalovaná v žalobe poukázala na zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zbierky o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy). Uviedla, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného pre absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve (ročnej percentuálnej miery nákladov) mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 300 eur bez úrokov a poplatkov. Žalobkyňa uvedením do omylu zo strany žalovaného (predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku) uhradila na jeho účet podľa zmluvy vo výške 511 eur, to znamená o 211 eur viac, než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 211 eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne vyjadril dňa 19.09.2014, pričom uviedol, že žalobkyňou predložená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon povolania, a nie na svoju súkromnú spotrebu. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel dlžník poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. V prípade postavenia žalovaného treba akcentovať aj jeho dobrú vôľu, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené nie je možné zmluvu o úvere posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských

úveroch a aj preto je žalovaný toho názoru, že zmluva o úvere nemusí obsahovať ani údaj o RPMN, a teda žalovaný má nárok nie len na vrátenie úveru, ale aj príslušného poplatku za poskytnutie úveru. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platnej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej objektívnej premlčacej trojročnej lehote. Vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobkyňa v zmysle ustanovení zákona môže domáhať v subjektívnej (dvojočnej) lehote, teda od okamihu, keď sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela. Žalovaný má za to, že táto lehota žalobkyni už uplynula. V žalobe absentujú skutočnosti rozhodujúce pre určenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Žalovaný poukázal na to, že požadovaný nárok žalobkyne sa stal premlčaný v objektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu a to dňa 15.03.2013. V objektívnej lehote je nárok žalobkyne premlčaný v časti 478 eur, nakoľko posledná splátka sa stala premlčaná 16.09.2016.

3. Žalobkyňa sa dňa 06.02.2015 vyjadrila, pričom poukázala na to, že právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa je nevyhnutné aplikovať vždy vtedy, ak ide o zmluvný vzťah uzavretý medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ak to samotný predpis nevyklučuje. Je nevyhnutné účel použitia poskytnutých finančných prostriedkov skúmať z objektívneho hľadiska. V uvedenej súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.05.2011, sp. zn. 6Co/84/2011, podľa ktorého je konanie, ktorým sa presvedča, navádza alebo inak pôsobí na spotrebiteľov, s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, teda aby sa vyznačoval ako účel úveru, účel, ktorý nie je pravdivý, je v rozpore so smernicou č. 2005/2009 ES z 11.05.2005 o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky, čo znamená, že ak sa podstatne zhoršuje sloboda výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa, každá nekalá praktika sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi.

4. K námietke premlčania uviedla, že v prípade bezdôvodného obohatenia môže ísť o obohatenie nedbanlivostné alebo úmyselné. V prejednávanej prípadu ide podľa názoru žalobkyne o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. No judikatúra súdov jednoznačne konštatuje, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, a nie iba predpokladaná vedomosť žalobkyne o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že žalobkyňa sa mohla o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky zo dňa 17.12.1978 vo veci sp. zn. 2 Cz 35/77).

5. Právny zástupca žalobkyni na pojednávaní dňa 03.11.2015 uviedol, že žalobkyňa na podanej žalobe trvá v celom rozsahu z titulu nároku na bezdôvodné obohatenie. Žalovaný poskytol úver žalobkyni na základe úverovej zmluvy, ktorá neobsahovala viaceré náležitosti vyžadované zákonom určeným v čase uzavretia zmluvy s tým, že zákon nesplnenie týchto náležitostí sankcionoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Tvrdil, že je potrebné na daný právny vzťah aplikovať 10 ročnú premlčaciu lehotu, pretože išlo o úmyselné konanie a zistenie bezdôvodného obohatenia u žalovaného. Žalovaný podniká v oblasti poskytovania úverov už od roku 2001. Už v prvej účinnosti z roku 2001 platila nevyvrátiteľná podmienka, keďže to bolo v zákone jasne uvedené, že neuvedením RPMN sú zmluvy bezúročné a bez poplatkov. Žalovaný napriek tomu svoje zmluvy počas obdobia 10 rokov nedal do súladu so zákonom.

6. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 03.11.2015 uviedla, že mala viacero úverov od žalovaného a potom všetky tieto záležitosti odovzdala na riešenie v období marca a apríla 2014 advokátskej kancelárii, ktorú si zvolila na zastupovanie. Potvrdila, že sumu, ktorej sa domáha v tomto súdnom konaní, vyplatila žalovanému v mesiaci december 2013 alebo v januári 2014, následne zisťovala jej vnučka určité informácie, a preto sa rozhodla dať celú vec advokátskej kancelárii.

7. Okresný súd v Leviciach vo veci rozhodol rozsudkom na pojednávaní dňa 24.01.2017 pod č. k. 13C/91/2014-132 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

8. Proti rozsudku Okresného súdu v Leviciach zo dňa 24.01.2017 č. k. 13C/91/2014-132 podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. V podanom odvolaní uviedla, že v prípade bezdôvodného obohatenia môže ísť o obohatenie nedbanlivostné alebo úmyselné. V prejednávanej prípadu ide podľa názoru žalobkyne o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Z výpisu z Obchodného

registra vyplýva, že od ktorého dátumu žalovaný aktívne podniká v oblasti poskytovania úverov - poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, a to od 14.03.2001. V odvolaní žalobkyňa poukázala na viacero rozhodnutí. Žalovaný preukázateľne vedel, že zmluvami s takými úrokmi, ako požadoval od spotrebiteľov vo svojich formulárových zmluvách (v konkrétnom prípade zmluvy č. 4094845 vo výške 149,16 %) sa bezdôvodne obohacuje taktiež pre rozpor vysokých úrokov s dobrými mravmi. Vzhľadom k uvedenému v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k premlčaniu žalobcovho nároku v objektívnej premlčacej dobe. Ďalej poukázala na to, že odôvodnenie prvostupňového súdu obsahuje, že „žalobkyňa tvrdila, podľa jej vyjadrenia, na pojednávaní dňa 03.11.2015, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela v roku 2013 v decembri alebo v januári 2014, keď vnučka zisťovala určité informácie na internete a potom sa rozhodla vec odovzdať advokátskej kancelárii. Predmetné tvrdenie súd považuje za účelové, nakoľko uzatváranie spotrebiteľských úverov a tiež okolnosti o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách boli medializované v médiách, v tlači, a to po obdobie niekoľkých rokov vrátane roku 2009, preto žalobkyňa takéto poznatky mala možnosť nadobudnúť už v čase uzatvárania úverovej zmluvy“. Žalobkyňa poukázala na to, že subjektívna lehota na uplatnenie si nároku voči žalovanému neuplynula. Má totiž za to, že súd nijako neodôvodnil a v konaní nepreukázal, na základe akých skutočností dospel k záveru, že od doby, kedy sa žalobkyňa dozvedela o tom, kto sa na jej úkor obohatil do doby uplatnenia si ich práva na súde, uplynula subjektívna lehota dvoch rokov. Tvrdenie, že žalobkyňa sa mohla dozvedieť o bezdôvodnom obohatení, je nesprávne. Súd nijako nepreukázal, že žalobkyňa sa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného predtým, ako jej bolo udelené plnomocnenstvo právneho zástupcovi, ktorý o vzniku bezdôvodného obohatenia informoval. Súd nevyslovil, na základe akého vykonaného dôkazu dospel k záveru, že žalobkyňa sa dozvedela o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy, teda o vzniku bezdôvodného obohatenia už v roku 2009. K začatiu plynutia subjektívnej premlčacej lehoty došlo najskôr na prelome rokov 2013-2014, kedy sa žalobkyňa dozvedela o skutočnosti, že na strane žalovaného mohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť svojvoľne určená konajúcim súdom. Preto skorší dátum zistenia existencie bezdôvodného obohatenia žalobkyňou, na strane žalovaného nebol žalovaným ani súdom nijako preukázaný.

9. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne vyjadril dňa 26.07.2017 a poukázal na to, že v prípade postavenia žalovaného je treba akcentovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval. Argumentácia žalobkyne v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliť toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Žalovaný má za to, že právnu úpravu ochrany spotrebiteľa nie je možné bezvýnimčne aplikovať na všetky prípady, kde spolukontrahentom je fyzická osoba. Žalobkyňa v zmluve výslovne prehlásila a potvrdila osobitne svojím podpisom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. Plynutie objektívnej premlčacej doby nezávisí od žiadnej subjektívnej vedomosti žalovaného a jej začiatok sa viaže na objektívne stanovenú skutočnosť vzniku bezdôvodného obohatenia. Žalovaný má za to, že Okresný súd Levice rozhodol vecne správne rozsudkom pod sp. zn. 13C/91/2014 zo dňa 14.06.2017, ktorým žalobu žalobcu zamietol z dôvodu uplynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby.

10. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 28.09.2018 pod č. k. 12Co/149/2017-192 zrušil rozsudok Okresného súdu v Leviciach zo dňa 24.01.2017 č. k. 13C/91/2014-132, s tým, že odvolanie žalobkyne bolo podané opodstatnene. Bez ďalšieho totiž nebolo možné ustáliť, že momentom uhradenia poslednej splátky žalobkyňou u nej nastala vedomosť o tom, že plnila bez právneho dôvodu, a tým u žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Od uvedeného momentu totiž začala plynúť nesporne len trojročná objektívna doba a začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej doby bolo možné posudzovať na základe toho, čo uvádzali strany sporu na okolnosť, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela o tom, že plnila bez právneho dôvodu. Žalovaný pri vznesení námietky premlčania nenavrhol vykonanie dôkazu, ktorým by bolo preukázané, že žalobkyňa sa o plnení bez právneho dôvodu dozvedela skorším dňom, než ktorý sama uvádzala, potom sa žalovaný pri posudzovaní počiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby dostal do stavu dôkaznej núdze. Žalovaný ako nebankový subjekt, ktorý v čase uzatvorenia zmluvy so žalobkyňou už podnikal v oblasti poskytovania spotrebných úverov z vlastných zdrojov, niekoľko rokov, napriek tomu ignoroval vtedy platné zákonné ustanovenia o povinnosti uvádzať v zmluvách ročnú percentuálnu mieru nákladov, čím neumožnil žalobkyňu porovnať výhodnosť úveru na trhu s inými poskytovanými úvermi. Súd neposudzoval, nezaoberal sa tým, či v tomto smere nejde o nekalú obchodnú prax, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, či to nie je treba hodnotiť ako úmyselné

konanie žalovaného s cieľom získať bezdôvodné obohatenie. V takom prípade by bola premlčacia doba desaťročná, v čase podania žaloby neuplynula a žalovaný nárok by nebol premlčaný.

11. Na nariadené pojednávanie dňa 11.06.2019 sa žalovaný nedostavil, predvolanie mal riadne a včas doručené, neúčast' súdu ospravedlnil elektronickým podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 05.06.2019 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, o odročenie nepožiadal, a preto súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného.

12. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 11.06.2019 uviedol, že trvá na tom, že úverová zmluva je bezúročná a bezpoplatková z dôvodu absencie podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na poslednú vetu bodu 23 uznesenia odvolacieho súdu, v ktorom Krajský súd uviedol, že v doterajšom priebehu konania nebol nijakým spôsobom preukázaný skorší okamih žalobkyne o vedomosti o bezdôvodnom obohatení, než to uvádza samotná žalobkyňa. Dôkazné bremeno je pri tom na strane žalovaného. Pokiaľ ide o plynutie objektívnej premlčacej doby, upriamila pozornosť na to, že v prejednávanom prípade je potrebné na daný prípad aplikovať režim úmyselného bezdôvodného obohatenia, a teda 10 ročnú premlčaciu dobu. Súčasne poukázal aj na iné rozhodnutia súdu. Na základe týchto uvedených skutočností preto nie je možné súhlasiť s tým, že žalobkyňou uplatnený nárok je premlčaný.

13. Súd vykonal dokazovanie písomnou zmluvou o úvere zo dňa 09.03.2009 uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným, z ktorej sa zisťuje, že žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 300 eur a žalobkyňa sa zaviazala úver splácať v mesačných splátkach po 73 eur s tým, že poskytnutú sumu vráti zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 211 eur, prehľadom splátok, výzvou žalobkyne na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu, návrhmi žalobkyne, ktoré došli na tunajší súd a týkajú sa iných zmlúv o úvere a sú vedené na Okresnom súde v Leviciach pod sp. zn. 7C/147/2014, sp. zn. 12C/66/2014, sp. zn. 11C/137/2014, sp. zn. 14C/138/2014, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.04.2008 č. k. 23Sc/19/2008-19, uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.04.2019 č. k. 6Co/5/2019-135, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.02.2018 č. k. 9Co/115/2017-208.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.01.2009 do 31.12.2009) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.01.2009 do 31.12.2009) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.01.2009 do 31.12.2009) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.01.2009 do 31.12.2009) spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.01.2009 do 31.12.2009) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.01.2009 do 31.12.2009) v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

23. Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

25. Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

26. Podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo,

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

27. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

28. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

30. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

32. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

33. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného od 01.02.2013 do 31.05.2014) ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

36. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného od 01.07.2010 do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne, a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

38. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným dňa 09.03.2009 písomnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka pod č. 4094845, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 300 eur. Žalobkyňa sa zaviazala, že úver bude splácať v mesačných splátkach po 73 eur mesačne počnúc dňom 11.04.2009, vždy do 7. dňa toho kalendárneho mesiaca. Súčasne zo zmluvy o úvere je zrejmé, že žalobkyňa ako dlžník sa zaviazala veriteľovi vrátiť úver vo výške 300 eur s tým, že veriteľovi zaplatí sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 211 eur, a tak celkove žalobkyňa zaplatí veriteľovi sumu vo výške 511 eur. Žalobkyňa úver splácala platbami vo výške od 11.04.2009 až do 16.09.2009 s tým, že celkove zaplatila žalovanému sumu vo výške 511 eur. Právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je potrebné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na tú skutočnosť, že žalobkyňa uzatvárala predmetnú zmluvu o úvere ako spotrebiteľ, nakoľko je zrejmé, že nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu o úvere uzatváral v pozícii veriteľa v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, a preto súd aplikoval na daný zmluvný vzťah medzi stranami sporu spotrebiteľské právo vrátane ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný od 01.01.2009 do 30.11.2009, t. j. ku dňu uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 09.03.2009. Je zrejmé z obsahu zmluvy o úvere, že žalovaný uzatváral zmluvu o úvere č. 4094845 ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, pričom žalobkyňa zmluvu o úvere uzatvárala ako spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalovaný počas konania poukazoval na tú skutočnosť, že úver poskytol žalobkyni na účely povolania. Je zrejmé ale zo zmluvy o úvere, že žalobkyňa uzatvárala zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a podľa toho ako zmluvná strana je na zmluve identifikovaná rodným číslom, ako aj trvalým bydliskom. Počas konania nebolo preukázané, že by k dátumu 09.03.2009 žalobkyňa podnikala a tiež z obsahu zmluvy o úvere je zrejmé, že neuvádzala žalobkyňa do zmluvy o úvere obchodné meno, identifikačné čísla a ani iné náležitosti, ktoré by svedčili o tom, že do zmluvného vzťahu so žalovaným dňa 09.03.2009 vstupovala ako podnikateľ. Zmluvu o úvere podpisovala ako spotrebiteľ a tvrdenie žalovaného o tom, že žalobkyni boli poskytnuté finančné prostriedky na účel povolania, je zavádzajúce a účelové. Je bežnou praxou žalovaného pri uzatváraní obdobných úverových zmlúv označiť povinného buď ako podnikateľský subjekt (napríklad údajom IČO), prípadne ak nemá dlžník podnikateľské oprávnenie, účelovo zaškrtnúť políčko určujúce účel použitia finančných prostriedkov, napríklad za účelom povolania tak, ako tomu bolo v tomto prípade z dôvodu, aby došlo k vylúčeniu aplikácie právnych predpisov určených na ochranu spotrebiteľa. Navyše žalovaný umiestnil na predformulárovú zmluvu účel úveru tak, že nad kolónku, kde sa mala žalobkyňa podpísať ako dlžník s tým, že vyjadruje súhlas s výškou poskytnutého úveru, ako aj s výškou mesačných splátok.

Žalobkyňa ako spotrebiteľ nemá vedomosť ani nemôže mať poznatky o tom, aké právne následky pre ňu môže mať podpísanie predformulovaného vyhlásenia, ktoré sa týka účelu použitia finančných prostriedkov. Žalobkyňa ani nemohla predpokladať, ako si svoje postavenie môže zhoršiť, podpisom takéhoto vyhlásenia, a preto účel použitia poskytnutých finančných prostriedkov je potrebné skúmať aj z objektívneho hľadiska. Samotná žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 06.05.2015 uviedla, že zmluvu o úvere uzatvárala ako spotrebiteľ. O tom svedčí aj tá skutočnosť, že na zmluve o úvere sa nenachádza žiaden údaj o zamestnávateľovi žalobkyne alebo hocikjaký iný údaj, ktorý by poukazoval na to, že finančné prostriedky boli poskytnuté na účel povolania. Žalovaný počas celého konania opak nepreukázal, to znamená, že peňažné prostriedky poskytol žalobkyňi na výkon jej povolania.

39. Vzhľadom k tomu, že súd posúdil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský, zaoberal sa aj tým, či úverová zmluva pod č. 4094845 obsahuje všetky všeobecné náležitosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a) až s) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného od 01.01.2009 do 30.11.2009). V ustanovení § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa uvádza, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na to, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala všetky náležitosti, je potrebné, aby obsahovala podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. aj konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa uzatvárala zmluvu ako spotrebiteľ, a preto je potrebné, aby konečná splatnosť spotrebiteľského úveru bola definovaná konkrétnym dátumom, avšak v zmluve o úvere sa uvádza iba to, že žalobkyňa je povinná úver platiť vždy do 7. dňa toho ktorého mesiaca po 73 eur počnúc dňom 11.04.2009, čo nemožno považovať za uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ďalej je potrebné na to, aby zmluva o úvere mala všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h) uvedenie ročnej úrokovej sadzby, podľa písm. j) tohto ustanovenia ročnú percentuálnu mieru nákladov, podľa písm. k) tohto zákonného ustanovenia priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom podľa názoru súdu zmluva o úvere neobsahuje ani ročnú úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov a ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere pod č. 4094845 neobsahuje náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. g), h), j), k) je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 300 eur, pričom žalobkyňa zaplatila žalovanému celkovo 511 eur, preto sa žalovaný bezdôvodne obohatil o sumu 211 eur.

40. Súd preto vyhovel žalobe a uložil žalovanému zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 211 eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Súd priznal žalobkyňi nárok na zaplatenie sumy 211 eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenými úhradami žalobkyne.

41. Žalovaný sa počas konania bránil tým, že nárok žalobkyne je premlčaný. Preto sa súd zaoberal tým, či je nárok žalobkyne premlčaný. V ustanovení § 107 Občianskeho zákonníka je zakotvená kombinovaná premlčacia doba, t. j. subjektívna a objektívna premlčacia doba. Jej začiatok je upravený odlišne; tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle od seba. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná, kratšia a objektívna premlčacia doba je buď trojročná, keď bezdôvodné obohatenie vzniklo z neúmyselného konania (z nedbanlivosti), alebo desaťročná, ak bezdôvodné obohatenie bolo spôsobené úmyselne. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia trojročnej objektívnej doby je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia na jeho úkor. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

42. Žalobkyňa počas konania poukazovala na to, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela v roku 2013 v decembri alebo v januári 2014, keď vnučka zisťovala určité informácie na internete a potom sa rozhodla celú vec odovzdať advokátskej kancelárii. Žalovaný síce vzniesol námietku premlčania, avšak nenavrhol vykonanie dôkazu, ktorým by bolo preukázané, že žalobkyňa sa o plnení bez právneho dôvodu dozvedela skorším dňom, než ktorý sama uviedla. Preto sa žalovaný pri posudzovaní počiatku plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby dostal do stavu dôkaznej núdze. Preto súd vychádzal z toho, že žalobkyňa sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení v roku 2013 v decembri a vzhľadom k tomu, že žaloba došla na Okresný súd v Leviciach dňa 09.06.2014, je potrebné skonštatovať, že subjektívna premlčacia lehota u žalobkyne neuplynula a žaloba bola podaná včas. Súd sa ďalej zaoberal aj začiatkom plynutia objektívnej doby, pričom jej začiatok je určený okamihom, keď došlo k získaniu

bezdôvodného obohatenia. K bezdôvodnému obohateniu došlo tak, ako je to uvedené v spise na čísle listu 6, nakoľko žalobkyňa platila žalovanému dňa 11.04.2009 sumu 73 eur, dňa 11.05.2009 sumu 73 eur, dňa 11.06.2009 sumu 73 eur, dňa 11.07.2009 sumu 73 eur, dňa 11.08.2009 sumu 73 eur, dňa 11.09.2009 sumu 73 eur, dňa 11.10.2009 sumu 73 eur, dňa 15.04.2009 sumu 73 eur, dňa 14.05.2009 sumu 70 eur, dňa 15.06.2009 sumu 80 eur, dňa 29.07.2009 sumu 73 eur, dňa 14.08.2009 sumu 73 eur a dňa 16.09.2009 sumu 142 eur.

43. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa plnila žalovanému v splátkach, je potrebné z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké okolnosti zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Objektívna premlčacia doba je upravená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom uvedené ustanovenie rozlišuje objektívnu premlčaciu dobu trojročnú a v prípade, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, upravuje desaťročnú premlčaciu dobu, ktorá začína plynúť odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe súd uvádza, že v danom prípade má za to, že objektívna premlčacia doba je desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje súd za úmyselné. Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením podstatných náležitostí, ktoré vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. - neuvedenie ročnej úrokovej sadzby, ročnej percentuálnej miery nákladov, priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov nastane zákonom predpokladaná sankcia, že veriteľ nebude môcť od dlžníka žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa plnila v období od 11.04.2009 do 16.09.2009 a žaloba došla na Okresný súd v Leviciach dňa 09.06.2014, je celkom zrejmé, že neuplynula desaťročná objektívna premlčacia lehota. O tom, že objektívna premlčacia lehota je v danom prípade desaťročná, svedčí aj to, že zo zmluvy uzavretej medzi stranami sporu je zrejmé, že žalovaný podnikal aktívne a nedobromyseľné kroky týkajúce sa toho, aby sa predmetná zmluva javila ako nespotebiteľská (uviedol v nej napríklad, že úver je poskytnutý na výkon povolania). Žalovaný je podnikateľským subjektom, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov nebankovým spôsobom a musel vedieť, že úverovú zmluvu uzatvára so spotrebiteľom, a teda ide v skutočnosti o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom do nej nezahrnul údaje vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný napokon musel tiež vedieť, že následkom absencie daných náležitostí zmluvy vyžadovaných zákonom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto dohodnutého úveru. Dopustil sa tak úmyselného protiprávneho konania, ktorým pre seba získal bezdôvodné obohatenie, a preto je premlčacia doba desaťročná.

44. S poukazom na uvedené skutočnosti súd podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

45. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, a preto súd priznal žalobkyni aj ňou uplatnený 8,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 211 eur od 24.05.2014, ktorý nárok je dôvodný čo do obdobia omeškania vzhľadom k tomu, že žalobkyňa pre žalovaného plnila v období od 11.04.2009 do 16.09.2009. Rovnako je dôvodný aj nárok na 8,25 % ročný úrok z omeškania, ktorý vyplýva žalobkyni z ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, čo je aj tento prípad, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (účinného do 31.01.2013) sa uvádza, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. K 31.01.2013 predstavovala základná úroková sadzba ECB 0,25 % + 8 percentuálnych bodov, čo sa rovná nároku žalobkyni na 8,25 % ročný úrok z omeškania.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, a preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (127 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.